

KVELDSTANKER til 10.juli

LAKS, RULATOR, TRAVØRA OG SORTLAND

Jeg kunne ikke unngå å høre at de begynte å planlegge sin videre reiserute –

I kveld MÅ jeg bare få dele noen små-episoder og gledes-opplevelser. Jeg vet at jeg av og til har skrevet om reiseopplevelser og samtaler, og denne gangen må jeg også få oppsummere litt av de siste dagers hendelser.

”Jeg SER laksen hoppe bare jeg hører stemmen din og dialekten!” sa den eldre mannen som jeg traff i dag. Han hadde mange og gode lakseopplevelser ved Gaula og andre elver i Trøndelag. Og han gikk direkte over på størrelsen på flere av laksene. Og han mimret over andre hendelser ved elvene i Trøndelag.

”Hva? Er du fra MELHUS? Jeg har vært på Travøra i mange, mange somre. Min mann fiska laks der,” sa den blide, eldre damen som jeg traff i går formiddag. Og ikke nok med det: Det kom ei smilende dame med rulator bortover mot meg mens jeg prata med noen andre.

”Ækt trønder, hørre æ!” Så viste det seg at hun var fra Rennebu, og vi hadde mange og mye felles i hode og hjerte. Og da jeg nevnte personer som jeg har møtt og satt pris på, sa hun flere ganger: ”Ja, han er søskenbarnet mitt.” Eller ”han kom fra nabogården”. Eller ”å, ja, jeg kjenner jo dem!”.

På et overfylt tog sist søndag ble jeg sittende overfor to blide, unge damer. (Sier vi damer eller jenter til de som er mellom 20 og 30?). Jeg kunne ikke unngå å høre at de begynte å planlegge sin videre reiserute lenger nord. Etter hvert ble både Lofoten og Moskenes nevnt, sammen med stedsnavn jeg ikke var like stø på. Men det var heller ikke disse to, så jeg tilbød meg å være behjelpelig med (begrenset) lokalkunnskap etter mine 13 måneder i rorbu på Ballstad. Samtalen ble bare triveligere og trivelige, og både dypere og videre. Så nå etterpå blir jeg i godt humør bare tanken streifer disse to jentene. To reiseglade, tøffe, naturinteresserte, utradisjonelle og frie jenter som ikke ville la seg fange av det ”vanlige” livet. Vel tilbake på Otta, fikk jeg en mail fra dem. Da hadde de funnet veien videre, selv om det medførte ei natt under åpen himmel – og det var nok helt i deres ånd. Mange timer på buss og tog BØR jo etterfølges av minst EI natt ute i det fri! Og hvis alt går bra med dem, og det tror jeg det gjør, så er de i bryllup på Sortland i lesende stund. Og disse to reiser videre – i livet, naturen og på planlagte og ikke-planlagte turer. Med MYE glede, pågangsmot og praktisk sans som viktig bagasje.

Jeg takker for følget, og ønsker hver enkelt ei god helg!

Helga H.